

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Αναρτήθηκε από τον/την Sotirios Dr.
Τετάρτη, 23 Νοέμβριος 2011 08:35 -

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ του Δημήτρη Ψαθά

Ο Δημήτρης Ψαθάς γεννήθηκε στην Τραπεζούντα του Πόντου το 1907 και ήλθε στην Αθήνα το 1923, όπου τελείωσε τις σπουδές του και αφιερώθηκε στη δημοσιογραφία, ευθυμογραφία και το θέατρο.

Το 1937 κυκλοφόρησε το πρώτο χιουμοριστικό βιβλίο του «Η Θέμις έχει κέφια» κι ευθύς τον επόμενο χρόνο «Η Θέμις έχει νεύρα». Εκείνο, όμως, που τον έκανε πανελλήνια γνωστό ήταν το χιουμοριστικό μυθιστόρημα «Η Μαντάμ Σουσου».

Οι κωμωδίες του είναι πολλές και αρκετές από αυτές κατέρριψαν ρεκόρ παραστάσεων στην Ελλάδα.

«Ο νευρικός κύριος» παίχτηκε για πρώτη φορά στις έκτακτες παραστάσεις του «Φανού των Συντακτών», τον καιρό της κατοχής, στο θέατρο Κοτοπούλη (Ρεξ).

Είναι δικαστηριακό σκετς.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κάποιος κύριος, που, όπως φαίνεται από τα γεγονότα, ήταν λιγάκι νευρικός, έδωσε ένα χαστούκι σε μια κυρία μέσα στο τραμ. Αυτός ίσως να είχε τους λόγους του, όμως η κυρία, πολύ θυμωμένη γι' αυτό που έπαθε, του έκανε μήνυση και τον πήγε στο δικαστήριο. Ας δούμε όμως τι έγινε εκεί?

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Διασκευή: Δρομπόνης Σωτήριος

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Αναρτήθηκε από τον/την Sotirios Dr.
Τετάρτη, 23 Νοέμβριος 2011 08:35 -

Κάντε κλικ [εδώ](#) για ν' ακούσετε το θεατρικό σκετς.

Πρόσωπα: πρόεδρος, δικαστές Α' Β' Γ' Δ', μάρτυρας, νευρικός κύριος, κυρία, αστυνομικός, επιβάτες Α' Β'

Παρουσίαση ? Ηχογράφηση: Το σκετς παρουσίασε η Ε'₂ τάξη στη λήξη του σχολικού έτους 2010 ? 2011 τον Ιούνιο του 2011. Οι μαθητές που πήρανε μέρος είναι:

Πρόεδρος: Ραφαήλ Τσίγκρης

Δικαστής Α': Σωτηρία Σχινά

Δικαστής Β': Σοφία Δουργουνάκη

Δικαστής Γ': Αιμιλία Χατζή

Δικαστής Δ': Παρασκευή Τσίγκρη

Νευρικός κύριος: Μάριος Τσούκαλας

Μάρτυρας: Αγγελική Κουρελιά

Κυρία: Δήμητρα Τασίνου

Αστυνομικός: Γιώργος Στεντούμης

Επιβάτης Α': Παναγιώτης Σκλαβούνος

Επιβάτης Β': Γιάννης Τσογιάς

(Στη σκηνή βρίσκονται: Ο πρόεδρος με τους δικαστές, ο νευρικός κύριος, η μάρτυρας, η κυρία που έκανε τη μήνυση και ένας αστυνομικός)

Πρόεδρος: Υπόθεσις μήνυσης Φανής Γελαδινού κατά Αντωνίου Παρλαπίπα. Να προσέλθει ο κατηγορούμενος Αντώνιος Παρλαπίπας!

Νευρικός : Παρών κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Κάθισε στο εδώλιο του κατηγορουμένου.

Νευρικός : Μάλιστα κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Να προσέλθει η μάρτυρας Κατίνα Κατσαπρόκου.

Αστυνομικός : *(Φωνάζει δυνατά)*: Κατίνα Κατσαπρόκου. *(Φέρνει τη μάρτυρα)*.

Πρόεδρος : Ησυχία στο ακροατήριο! *(Χτυπά το κουδούνι)* Έλα εσύ, εδώ, μάρτυς. Πώς λέγεσαι;

Μάρτυρας : Μπαρδόν. Μου επιτρέπετε;

Πρόεδρος : Τι μπαρδόν και ξεμπαρδόν χριστιανή μου; Τ? όνομά σου σε ρωτώ. Δεν έχεις όνομα;

Μάρτυρας : Έχω.

Πρόεδρος : Λέγε, λοιπόν, τι με κοιτάς;

Μάρτυρας : Κατίνα.

Πρόεδρος : Επίθετο.

Μάρτυρας : Κατσαπρόκου.

Πρόεδρος : Ωραία! Κατίνα κατσαπρόκου. Εγεννήθης;

Μάρτυρας : Μπαρδόν;

Πρόεδρος : Δε μου λες, πας να με νευριάσεις χριστιανή μου; Πού εγεννήθης;

Μάρτυρας : Εν Πειραιά.

Πρόεδρος : Επάγγελμα;

Μάρτυρας : Του ποδός.

Δικαστής Α' : Τι θα πει του ποδός; Δεν έχεις ορισμένο επάγγελμα; Πώς ζεις;

Μάρτυρας : Πώς ζω; Ουου! Είναι μεγάλη ιστορία, κυρία προεδρίνα. Θέλετε να σας την πω;

Δικαστής Α' : Όχι, όχι να μένει! Πόσων ετών είσαι;

Μάρτυρας : *(Κοιτά ηλίθια)* Πόσο με κάνεις κυρία προεδρίνα.

Δικαστής Α' : Δε μου λες, ηλίθια είσαι ή παριστάνεις την ηλίθια;

Μάρτυρας : Σαράντα δυο.

Δικαστής Α' : Ετών. Δε με ρωτήξατε;

Δικαστής Α' : Δεν μπορείς ν? απαντάς κατ? ευθείαν σ? αυτά που σε ρωτώ;

Μάρτυρας : Μπορώ.

Δικαστής Α' : Γιατί δε μου απαντάς λοιπόν;

Μάρτυρας : Εν πάση περιπτώσει.

Δικαστής Α' : *(Νευριάζει περισσότερο)* Αν εξακολουθήσεις έτσι, θα σε στείλω μέσα.

Ακούς;

Μάρτυρας : Ακούω!

Δικαστής Α' : Ορκίσου!

Μάρτυρας : μα την Παναγία!

Νευρικός : *(Που σε όλο αυτό το διάστημα τρέμει από τα νεύρα του και κόβει ψιλά ? ψιλά κομματάκια μια εφημερίδα)* Ε, θα τη δείρω, δεν αντέχω.

Δικαστής Β' : *(Ξεσπά στο νευρικό κύριο)* Σιωπή εσύ!

Νευρικός : *(Σηκώνεται)* Μας έπρηξε, κυρία δικαστίνα!

Δικαστής Β' : Σου μίλησε κανείς εσένα;

Νευρικός : Όχι, κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Β' : Τότε γιατί μιλάς;

Νευρικός : Με συγχωρείτε, κυρία δικαστίνα, αλλά?

Δικαστής Β' : Σουτ!

Νευρικός : Επειδή η κυρία?

Δικαστής Β' : Σουτ!

Νευρικός : Μα? δεν?

Δικαστής Β' : Σουτ!.. Πουτ. Κάτσε κάτω! *(Κάθονται κάτω και ο νευρικός και η μάρτυρας)*

Δικαστής Γ' : Σήκω πάνω συ, κάτσε κάτω συ! *(Σηκώνεται ο νευρικός, κάθεται η μάρτυρας)*

Δικαστής Γ' : *(Έξω φρενών)* Κάτσε κάτω συ, σήκω πάνω συ! *(Σηκώνεται η μάρτυρας, κάθεται ο νευρικός)*

Δικαστής Γ' : Ουφ! *(Σκουπίζει με το μαντίλι το μέτωπό της. Στη μάρτυρα)* Έλα δω! Πλησίασε. Ήσουν παρούσα στο επεισόδιο του κυρίου με την κυρία;

Μάρτυρας : Μάλιστα!

Δικαστής Γ' : Λέγε λοιπόν, τι είδες;

Μάρτυρας : Μπαρδόν, μου επιτρέπετε;

Δικαστής Γ' : Πάλι τα ίδια; Δεν ακούς τι σε ρωτώ;

Μάρτυρας : Ακούω.

Δικαστής Γ' : Γιατί δεν απαντάς;

Μάρτυρας : Εν πάση περιπτώσει?

Δικαστής Δ' : Ουφ! Αφήσαμε τώρα το «μπαρδόν», και πιάσαμε το «εν πάση περιπτώσει».

Νευρικός : *(Γρυλλίζει)* Θα τη δείρω, δεν αντέχω.

Δικαστής Δ' : *(Προτείνοντας την κουδούνα)* Σουτ!

Νευρικός : Μα κυρία δικαστίνα? *(Σηκώνεται)*

Δικαστής Δ' : Σουτ!

Νευρικός : Μας πέθανε!..

Δικαστής Δ' : Σουτ!

Νευρικός : Μας? μας? μας?

Δικαστής Δ' : *(Έξαλλος)* Σουτ! Πουτ!.. Κάτσε κάτω!

Νευρικός : Κυρία δικαστίνα?

Δικαστής Δ' : Κάτσε κάτω!

Νευρικός : Ήθελα να?

Δικαστής Δ' : Κάτσε κάτω!

Νευρικός : *(Κάθεται λυσσώντας. Σκίζει την εφημερίδα)*

Δικαστής Δ' : Βρε, εσένα μιλώ. Τι σόι μάρτυς είσαι; Πού σε βρήκαν και σε κουβάλησαν εδώ;

Μάρτυρας : Μπαρδόν;

Δικαστής Δ' : Σκασμός!

Μάρτυρας : Εν πάση περιπτώσει?

Δικαστής Α' : Βρε μίλα! Λέγε! Μας έσκασες! Τι γνωρίζεις για το επεισόδιο; Ήσουν παρούσα;

Μάρτυρας : Ήμουν!

Δικαστής Α' : Τι αντελήφθης;

Μάρτυρας : Να σας εξηγήσω, κυρία προεδρίνα. Οι άντρες είναι ανάποδα πράγματα. Καθ' ότι δεν έχουν κατανόησης. Εμείς οι γυναίκες έχουμε κατανόησης. Εγώ είμαι παντρεμένη είκοσι χρόνια. Κι όμως τσακώνομαι εφτά φορές την ημέρα με τον άντρα μου. Γιατί νομίζετε;

Δικαστής Α' : Βρε τι με νοιάζει εμένα ο άντρας σου;

Μάρτυρας : Με νοιάζει όμως εμένα.

Νευρικός : *(Τινάζεται έξαλλα επάνω)* Ε, θα τη δείρω, δεν αντέχω!

Δικαστής Α' : *(Στο νευρικό)* Σουτ!

Νευρικός : Μα δεν την ακούτε τι λέει;

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Αναρτήθηκε από τον/την Sotirios Dr.
Τετάρτη, 23 Νοέμβριος 2011 08:35 -

Δικαστής Α' : Σουτ!

Νευρικός : Μας έπρηξε, κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Α' : Σουτ!

Νευρικός : Με συγχωρείτε κυρία δικαστίνα, είμαι λιγάκι νευρικός.

Δικαστής Α' : Να κρατάς τα νεύρα σου.

Νευρικός : Θα προσπαθήσω, κυρία δικαστίνα, θα προσπαθήσω.

Δικαστής Α' : Ουφ! Πουφ! **(Χτυπά τα χαρτιά του, τα μολύβια στην έδρα. Ύστερα στρέφεται στη μάρτυρα)**

Θα μιλήσεις εσύ ή θα σε στείλω

κατ? ευθείαν μέσα;

Μάρτυρας : Μα μ? αφήνεις να μιλήσω, κυρία δικαστίνα;

Δικαστής Α' : Ορίστε! Λέγε! Είδες αυτόν τον κύριο να δίνει χαστούκι στην κυρία;

Μάρτυρας : Όχι!

Δικαστής Α' : Όχι;

Μάρτυρας : Όχι!

Δικαστής Α' : Τότε γιατί ήλθες εδώ;

Μάρτυρας : Ξέρω κι εγώ; Με φέρανε.

Δικαστής Α' : Σε φέρανε; Ποιος σ? έφερε;

Μάρτυρας : Μπαρδόν;

Δικαστής Α' : **(Ξεσάλλει)** Άει στο καλό σου! Άντε φύγε μη σου πετάξω την κουδούνα στο κεφάλι.

(Η μάρτυρας φεύγει)

Πρόεδρος : Βρε πού μπλέξαμε σήμερα! **(Βγάζει το μαντίλι, σκουπίζει το μέτωπό του, ύστερα στρέφεται στην κυρία)**

Έλα εδώ, εσύ, μαντάμ. **Κυρία** : **(Πλησιάζει στην έδρα)**

Πρόεδρος : Για πες μου, πώς συνέβη το επεισόδιο; Σου ?δωσε ο κύριος χαστούκι;

Κυρία : Μάλιστα.

Πρόεδρος : Γιατί;

Κυρία : Ούτε και γνωρίζω.

Πρόεδρος : Είχατε προηγούμενα;

Κυρία : Προηγούμενα, εγώ μ? αυτόν; Αστείο πράγμα! Ούτε τον ξέρω ούτε με ξέρει. Ούτε τουμίλησα ούτε μουμίλησε. Ούτε τον κοίταξα ούτε με κοίταξε. Αντιλαμβάνεσθε πώς συνέβησαν τα πράγματα: Επήγαινα γω στην κουινιάδα μου, στου Βεΐκου, κύριε πρόεδρε. Εγώ κατοικώ Πλατεία Κολιάτσου. Καθόμουν, λοιπόν στο τραμ κι απέναντί μου, φάτσα με φάτσα, καθόταν αυτός ο παλαβός.

Νευρικός : **(Τινάζεται επάνω)** Με λέει παλαβό.

Πρόεδρος : Σιωπή εσύ!

Νευρικός : Τι σιωπή, κύριε πρόεδρε; Βρίζει!

Πρόεδρος : Σουτ!

Νευρικός : Μα δεν ακούτε;

Πρόεδρος : Σουτ! Κάτσε κάτω!

Νευρικός : Με συγχωρείτε κύριε πρόεδρε.

Πρόεδρος : Κάτσε κάτω.

Νευρικός : Είμαι λιγάκι νευρικός?

Πρόεδρος : Σουτ! Πουτ! Κάτσε κάτω!

Νευρικός : **(Κάθεται λυσώντας)** Ύπαγε οπίσω μου, σατανά!

Δικαστής Β' : **(Στην κυρία)** Ορίστε! Λέγε εσύ!

Κυρία : Λοιπόν, ήρθε ο εισπράκτωρ, μου ζήτησε το εισιτήριό μου, έβγαλα τα λεπτά μου, του

τα έδωσα. Έκοψε το εισιτήριό μου, μου το έδωσε. Αντιλαμβάνεσθε. Ύστερα ήρθε ο επιθεωρητής. Μου ζήτησε το εισιτήριό μου, του το έδωσα. Το κοίταξε, το έκοψε λιγουλάκι, μου το έδωσε.

Δικαστής Β' : Λοιπόν;

Κυρία : Ο κύριος μ? αγριοκοίταξε.

Δικαστής Β' : Γιατί;

Κυρία : Ούτε και γνωρίζω.

Νευρικός : *(Τινάζεται επάνω)* Να σας πω εγώ, κυρία δικαστίνα!

Δικαστής Β' : *(Ξεω φρενών)* Φτου να πάρει η ευχή! Σε ρώτησε κανείς εσένα;

Νευρικός : Όχι, κυρία δικαστίνα!

Δικαστής Β' : Τότε γιατί επεμβαίνεις;

Νευρικός : Λέει πως δε γνωρίζει γιατί την αγριοκοίταξα. Και με νευριάζει!

Δικαστής Β' : Σουτ!

Νευρικός : Με συγχωρείτε κυρία δικαστίνα. Είμαι λιγάκι νευρικός.

Δικαστής Β' : Αν είσαι νευρικός, σε στέλνω μέσα και σου περνούν τα νεύρα σου. Σου το λέω για τελευταία φορά. Ακούς;

Νευρικός : Μάλιστα, κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Β' : Θέλεις να πας μέσα;

Νευρικός : Όχι, κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Β' : Κλείσ? το, λοιπόν!

Νευρικός : Το ?κλεισα, κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Β' : Κάτσε κάτω!

Νευρικός : Κάθομαι κυρία δικαστίνα. *(Κάθεται)* Θου Κύριε φυλακήν τω στόματί μου!

Δικαστής Γ' : *(Στην κυρία)* Εξακολουθεί εσύ!

Κυρία : Και ξαφνικά, που λέτε, χωρίς κανένα λόγο, χωρίς καμιά αιτία, μου δίνει ο κύριος ένα χαστούκι. Αντιλαμβάνεσθε. Χαστούκι εμένα! Που ο ίδιος ο σύζυγός μου, δεν τόλμησε ποτέ να μου απλώσει χέρι! Χέρι; Τι λέω; Τρελή είμαι, κυρία δικαστίνα; Μια φορά που ετόλμησε να μου πει μια κουβέντα, έτρεξα στους δικηγόρους για τα διαζύγια κι ο καημένος ο Βασίλης, έπεσε στα πόδια μου. Φανίτσα και Φανίτσα και φως μου και φανάρι μου! Αντιλαμβάνεσθε! Χαστούκι εμένα! Που ο σύζυγός μου, ο καημένος ο Βασίλης μ? έχει μη στάξει και μη βρέξει! Ρωτήστε παρακαλώ, κυρία δικαστίνα, Πλατεία Κολιάτσου. Φανή Γελαδινού, του μηχανικού. Θα έχετε ακουστά.

Δικαστής Γ' : Καλά καλά, κυρία Κολιάτσα?

Κυρία : Γελαδινού, παρακαλώ.

Δικαστής Γ' : Τέλος πάντων!

Κυρία : Απαιτώ αυτός ο αναιδέστατος *(δείχνει το νευρικό)* να κρεμαστεί στην πλατεία του Συντάγματος.

Νευρικός : Να, ορίστε! Μας ορίζει και πλατεία!

Δικαστής Γ' : Πάλι τα ίδια;

Νευρικός : Μα δεν ακούτε τι λέει; Για ένα χαστούκι να κρεμαστώ στην πλατεία του Συντάγματος.

Κυρία : Και λίγο σου είναι!

Νευρικός : *(Προχωρεί απειλητικός)* Κι άλλο χαστούκι σου μυρίζεται.

Δικαστής Γ' : Εεεε, τι κάνεις εκεί; Πού πας;

Νευρικός : Με συγχωρείτε, κυρία δικαστίνα, είμαι λιγάκι νευρικός.

Δικαστής Γ' : Θα σε κανονίσω εγώ.

Νευρικός : Εμένα θα κανονίσεις;

Δικαστής Γ' : Σουτ!

Νευρικός : Μα λέτε ότι?

Δικαστής Γ' : Σουτ! Κάτσε κάτω!

Νευρικός : *(Κάθεται λυσοώντας)* Ε, δε μου γλιτώνει. Θα την αρπάξει κι αυτή!

Δικαστής Γ' : Τι μουρμουρίζεις;

Νευρικός : Τίποτα κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Γ' : Σουτ!

Νευρικός : *(Γρυλλίζει)* Ύπαγε οπίσω μου!..

Δικαστής Γ' : (Στην κυρία) Πήγαινε, κυρία Κολιάτσα.

Κυρία : Γελαδινού, παρακαλώ.

Δικαστής Γ' : *(Εξω φρενών)* Τέλος πάντων, άσε μας ήσυχους. Άντε στο καλό σου. *(Η κυρία φεύγει)*

Δικαστής Δ' : *(Στο νευρικό)* Έλα δω, εσύ!

Νευρικός : *(Πλησιάζει στην έδρα)*

Δικαστής Δ' : Έδωσες, πράγματι, χαστούκι;

Νευρικός : Μάλιστα κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Δ' : Γιατί;

Νευρικός : Ήταν ανάγκη, κυρία δικαστίνα!..

Δικαστής Δ' : Ανάγκη το χαστούκι;

Νευρικός : Υψίστη ανάγκη!

Δικαστής Δ' : Την ξέρεις την κυρία;

Νευρικός : Όχι κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Δ' : Όστε ομολογείς;

Νευρικός : Μάλιστα, κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Δ' : Την έχεις δει άλλη φορά;

Νευρικός : Όχι κυρία δικαστίνα.

Δικαστής Δ' : Τότε λοιπόν; Πώς σου ήρθε να δώσεις ένα χαστούκι σε μια κυρία, που ούτε την ξέρεις ούτε την είχες δει άλλη φορά;

Νευρικός : Μα χρειαζόταν να μου τη συστήσουν για να της δώσω το χαστούκι;

Δικαστής Δ' : Σουτ!

Νευρικός : Μα με ρωτάτε, αν?

Δικαστής Δ' : Σουτ!

Νευρικός : *(Μιλάει μόνος του)* Ε, θ? αρπαχτούμε, δε γλιτώνει?

Δικαστής Δ' : Σουτ!

Νευρικός : Με συγχωρείτε, κυρία δικαστίνα, είμαι λιγάκι νευρικός.

Πρόεδρος : Ωραία δικαιολογία. Σπουδαία δικαιολογία. Επειδή ο κύριος είναι νευρικός, χαστουκίζει τις κυρίες μέσα στα τραμ. Ομολογώ πως είμαι κατάπληκτος.

Νευρικός : Κι εγώ, κύριε πρόεδρε.

Πρόεδρος : Σουτ!

Νευρικός : Συγγνώμη, κύριε πρόεδρε.

Πρόεδρος : Λέγε λοιπόν.

Νευρικός : Μα μου λέτε «σουτ»! *(Πολύ εκνευρισμένος)* Μόλις ανοίξω το στόμα μου να μιλήσω σούουουτ! Πού θα πάει αυτή η ιστορία;

Πρόεδρος : Λέγε, πώς έγινε το επεισόδιο.

Νευρικός : Μάλιστα κύριε πρόεδρε. *(Αναπνέει βαθειά, σκουπίζεται με το μαντίλι)*

Είμαστε μέσα στο τραμ. Εγώ εδώ, αυτή εκεί. Καθόμουν απέναντί της, καθόταν απέναντί μου. Ακούστε τώρα: Έρχεται ο εισπράκτωρ, της ζητά το εισιτήριο. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βγάζει τα λεπτά, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, δίνει τα λεπτά της στον εισπράκτορα.

Πρόεδρος : *(Αρχίζει να νευριάζει)* Λοιπόν;

Επιβάτης Α' : Ο κύριος έχει δίκιο κ. πρόεδρε.

Επιβάτης Β' : Και τι δίκιο, βουνό κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Σιωπή. Ποιος σας έδωσε το λόγο να μιλήσετε εσείς; Ποιοι είστε;

Επιβάτης Α' : Βάγκος Καραμπουρνέλης, χασάπης στη Βαρβάκειο, συνεπιβάτης στο τραμ και φίλος του Αντωνάκη μας από δω.

Επιβάτης Β' : Κι εγώ Μήτσος Κουκουρικός, έμπορος λαχανικών στη λαχαναγορά του Ρέντη. Ήμουν κι εγώ μέσα στο τραμ και τα είδα όλα κύριε πρόεδρε.

Πρόεδρος : Για λέγε εσύ Καραμπουρνάζη.

Επιβάτης Α' : Καραμπουρνέλης κ. πρόεδρε.

Πρόεδρος : Τέλος πάντων, για λέγε τι είδες.

Επιβάτης Α' : Δίνει ο εισπράκτορας στη μανταμίτσα το εισιτήριο. Αυτή, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βάζει μέσα το εισιτήριο, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα?

Πρόεδρος : *(Σκάει , χαλαρώνει το κολάρο του)* Ουφ! Πάλι τα ίδια;

Επιβάτης Β' : Της δίνει ο εισπράκτορας τα ρέστα. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, βάζει μέσα τα ρέστα, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα?

Πρόεδρος : *(Αναπηδά στην καρέκλα του, αφού λύνει κι εκείνος τη γραβάτα του)*

Ουφ!

Νευρικός : Είσθε νευρικός, κύριε πρόεδρε;

Πρόεδρος : Προχώρει εσύ!

Νευρικός : Όχι, παρακαλώ είσθε;

Πρόεδρος : *(Ξεω φρενών)* Δε σε νοιάζει τι είμαι!

Νευρικός : Μα έχει σημασία?

Πρόεδρος : *(Χτυπάτα χαρτιά του έξαλλος)* Όχι, δεν είμαι νευρικός! αλλά κι αν ήμουν, δε θα έφτανα ποτέ στο σημείο να χαστουκίσω μια κυρία μέσ? στο τραμ. Ε, λέγε, λοιπόν. Τελείωνε που μ? ετελείωσες.

Νευρικός : Ησύχασε, που λέτε, η κυρία για δυο δευτερόλεπτα. Ησύχασα κι εγώ. Μαύρη ησυχία, δηλαδή. Γιατί άκουγα το κρικ-κρικ, κρακ-κρακ, που έκαναν η τσάντα και το τσαντάκι και πήγαινα να πεθάνω. Σε λίγο όμως, νάτος, έρχεται ο επιθεωρητής και της ζητά το εισιτήριο. Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα, ανοίγει το μικρό τσαντάκι, δίνει το εισιτήριο, κλείνει το μικρό τσαντάκι, ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα. *(Ο πρόεδρος*

ακούοντας χτυπά το κεφάλι με τις γροθιές του)

Της επιστρέφει ο επιθεωρητής το εισιτήριο.

(Βγάζοντας το σακάκι του)

Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα, βγάζει το μικρό τσαντάκι, κλείνει τη μεγάλη τσάντα.

(Ο πρόεδρος σε απόγνωση βγάζει κι εκείνος το σακάκι του)

Ο ΝΕΥΡΙΚΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Αναρτήθηκε από τον/την Sotirios Dr.
Τετάρτη, 23 Νοέμβριος 2011 08:35 -

? ανοίγει το μικρό τσαντάκι.

Πρόεδρος : Στοπ! Φτάσε στο χαστούκι! Θέλω ν? ακούσω για το χαστούκι.

Νευρικός : Νάτο! Έρχεται, κύριε πρόεδρε. Στο δρόμο είμαι. Βάζει μέσα το εισιτήριο, κλείνει το μικρό τσαντάκι?

Πρόεδρος : Σώνει!

Νευρικός : Ανοίγει τη μεγάλη τσάντα?

Πρόεδρος : Φτάνει!

Νευρικός : Βάζει μέσα το μικρό τσαντάκι?

Πρόεδρος : *(Δαγκώνει το κουδούνι)* Πάψε σου είπα!..

Νευρικός : Κλείνει τη μεγάλη τσάντα?

Όλοι οι δικαστές μαζί : Καλά της έκανες! Αθώος! Αθώος!

(Ο πρόεδρος σε κατάσταση αλλοφροσύνης, με τα μαλλιά του όρθια, δίνει το χέρι στο νευρικό κύριο συγχαίροντάς τον, ενώ το κοινό χειροκροτεί)

ΑΥΛΑΙΑ